

MaïSORAMA

Naast de genetische aanleg bepaalt de wijze van afrijpen in belangrijke mate de oogst en de kwaliteit van het snijmaïsgewas. Zaken die daarbij een essentiële rol spelen zijn afrijping van de kolf, afrijping van de restplant, de afrijping van de totale plant en vervolgens de invloed van deze afrijping op de hoeveelheid zetmeel, VEM/kg ds, NDF en de NDFverteerbaarheid. Al deze processen kunnen niet gevangen worden in slechts één statisch getal, maar dienen als een dynamisch proces benaderd te worden. Dit wordt gedaan in het MaïSORAMA (afkorting van Mais-oogst-raam).

In elk MaïSORAMA is een balk met 4 kleuren opgenomen om de oogstelastischeiteit in kaart te brengen. De kleurvolgorde is blauw, geel, groen en rood, met de volgende betekenis:

Blauw: Het drogestofgehalte van de totale plant heeft de 28% nog niet bereikt. Het gewas is nog niet rijp genoeg om geoogst te worden en zal bij de oogst leiden tot grote perssapverlies.

Geel: De plant heeft in totaliteit een drogestofgehalte boven de 28%, maar de kolf is nog niet rijp (minder dan 55% drogestof). Er kan op dit moment wel geoogst worden, maar men moet zich dan wel bewust zijn van het feit dat mogelijk de voederwaarde en/ of zet-meelwaarde nog niet optimaal zijn. Ook bestaat de kans dat de restplant onvoldoende afgerijpt is, waardoor nog steeds de kans bestaat op perssapverliezen. Door een langere haksellengte kan dit laatste probleem opgelost worden.

Groen: De kolf is rijp en bestaat voor 55% uit drogestof. Deze kleur geeft aan dat dit het optimale oogsttraject is. De kolf is rijp en de restplant heeft nog geen drogestofgehalte van boven de 24% bereikt. Hoe langer dit optimale oogsttraject duurt, hoe meer een ras als stay-green getypeerd kan worden.

Rood: Zodra de restplant een drogestofgehalte van 24% bereikt wordt het gehakselde product slecht inkuilbaar.

De maïsteler beoordeelt het gewas op vroegrijpheid of oogstrijpheid. Bij een stay-green ras is het belangrijk te wachten tot het gewas fysiologische rijp is (groene deel van de balk) om zo de kans op perssapverliezen te beperken. Bij een fast dry-down type is het verstandig om zich wat meer te richten op het gele deel van de balk om zo de kans op verdichtingsproblemen bij inkuilen te verkleinen. Binnen de oogstperiode is het belangrijk om de voederwaarde te beoordelen. De vuistregel is dat de maximale kwaliteit bereikt wordt als het gewas fysiologische rijp is (55% ds kolf). Maar het is goed mogelijk dat de voor de teler interessante eigenschappen juist vroeger of later ontstaan. Het deel van de figuur dat echt interessant is voor de teler, is het deel boven de gele en groene balkjes.